

Szille a tavitündér

Szerző és előadó: Siposné Varga Edit

Intézmény, kar: Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar,
Művészetközvetítő és Zenei Intézet

Szak, specializáció, évfolyam: Ének-zene tanár MA, 1. évfolyam

Témavezető neve, tudományos fokozata, beosztása:

Hercz-Dorman Aliz egyetemi adjunktus

1

¹ Borítókép: A Tókirály palotája, akvarell technika, készítette: Csomor Anikó

Tartalomjegyzék:

I. Bevezetés	3
I.1. A témaválasztás indoklása.....	3
I.2. A kutatás kezdeti és későbbi célja	3
II. A mű születése	3
II.1. A koncepció	3
II.2. Célkitűzés	3
III. Irodalmi gyökerek és szövegelemzés	4
III.1. Irodalmi gyökerek	4
III.2. A mű műfaji és szerkezeti sajátosságai.....	4
III.3. A természet és ember kapcsolata	4
III.4. Lírai próza	5
III.5. Jelképek.....	5
IV. Wass Albert <i>Tavak könyve</i> – allegorikus természetmese	5
IV.1. Az első mese elemzése, a szereplők szemszögéből.....	5
IV.2. Szerkezeti felépítés:	5
IV.3. Szereplők és szerepük a történetben	5
IV.4. Erkölcsi és filozófiai üzenet.....	7
V. Zenei elemzés.....	7
V.1. Zenei stílus és hangulatvilág.....	7
V.2. Hangszerelés	7
V.3. A tételek zenei jellemzői	7
VI. A bemutatásra kerülő tételek elemzése	8
VI.1. Nyitány.....	8
VI.2. Nyitó dal.....	8
VI.3. Szille dala	8
VI.4. Szille sír – fátyoltánc.....	9
VI.5. Kosztrus tánc és Recitativo	9
VI.6. Altató.....	10
VII. Összegzés.....	10
Irodalomjegyzék:.....	10

I. Bevezetés

I.1. A témaválasztás indoklása

A téma választása személyes és szakmai indíttatásból egyaránt fakadt. A szerző gyermekeivel való közös meseolvasás tapasztalatai révén vált nyilvánvalóvá, hogy Wass Albert meséi – filozófiai és társadalmi mélységeik ellenére – képesek megszólítani a gyermekeket. A zene és irodalom összekapcsolódásával létrejövő művek különleges lehetőséget kínálnak a művészi és pedagógiai értékek együttes közvetítésére. Wass Albert *Tavak könyve* című művének első meséjére készült, *Szille, a tavitündér* című zenemű, nem csupán irodalmi alkotásként, hanem zenés színpadi mű formájában is kiemelkedő kulturális értéket képvisel. Zenéjét Siposné Varga Edit szerezte, akit az eredeti történet olyan inspirációval töltött el, amely egy összművészeti alkotás formájában öltött testet. A történet főhőse egy olyan karakter, aki életkorában és személyiségében is közel állt a szerző lányához, ezáltal egyfajta személyes kötődést is létrehozva az alkotáshoz.

I.2. A kutatás kezdeti és későbbi célja

A zenei mű megalkotása során az volt a cél, hogy Wass Albert irodalmi világát egy új, zenés-drámai formában lehessen közvetíteni, különös tekintettel a gyermekközönségre. A kezdeti koncepció kis hangszeres apparátust alkalmazott (zongora, hegedű, hárfa, fagott, mesélő, énekhang), hogy óvodás és általános iskolás korú gyermekek számára is eljuttatható és befogadható legyen az alkotás. A mű első előadásai az irodalmi szöveget változtatás nélkül használták fel. Később a koncepció bővült: igény lett az iskolai környezetben, gyermekek által is előadható formára, a dramatizált, nagyobb zenei apparátussal és gyermekszereplőkkel előadott változatra. Ehhez a változathoz a szöveg is átdolgozásra került. Részben bővült, részben átalakult. Például az elejére belekerült egy apa-fia szereplő, akik dialógusukkal a történet bevezetését hivatottak segíteni a közönség számára. A szöveg átformálása a történet tartalmi lényegét nem változtatta meg. A produkcióban a vizuális elemek is kiemelt szerepet kapnak. Akvarell festmények készültek a műhöz, amelyek a díszletek alapjául szolgáltak és színviláguk meghatározta a jelmezek és színpadi kompozíciók kialakítását. A dramaturgiai igényekkel összhangban a zenei részek is átdolgozásra kerültek, kiegészülve táncos részekkel és nagy előadói létszámot igénylő gyermekkórus tételekkel.

II. A mű születése

II.1. A koncepció

A mű születése és fejlődése túlmutat egy egyszerű zenei adaptáción. Az alkotás mára egyfajta művészeti misszióvá vált, amelynek célja, hogy a gyermekeket kortárs zenei és színpadi élményekbe részesítse, miközben lehetőséget teremtsen számukra a színpadi jelenlét kipróbálására és a művészeti folyamatok megismerésére. A téma részben a zenei és pedagógiai vonatkozásai miatt aktuális, másrészt a kortárs gyermekművészeti produkciók iránti igény folyamatos növekedése miatt. A dolgozat egyúttal reflektál arra a társadalmi felelősségvállalásra is, amely a gyermekek művészeti nevelését kiemelt prioritásként kezeli.

II.2. Célkitűzés

A dolgozat célja, hogy bemutassa *Szille, a tavitündér* zenés színpadi művének keletkezési körülményeit, pedagógiai és művészeti jelentőségét, valamint azt a folyamatot, amely során egy irodalmi alkotás zenei és színpadi formában újjászülethet. A dolgozat rávilágít arra, hogy egy

ilyen összművészeti alkotás miként járul hozzá a gyermekek esztétikai neveléséhez, valamint hogyan válhat az oktatás és művészeti nevelés integrált eszközévé. Ez a munka nemcsak egy mű születésének dokumentációja, hanem egyben reflexió a kortárs gyermekművészeti nevelés lehetőségeire és kihívásaira is.

III. Irodalmi gyökerek és szövegelemzés

III.1. Irodalmi gyökerek

Wass Albert (1908–1998) irodalmi munkásságában a természet szeretete, a hazaszeretet, valamint az emberi és erkölcsi értékek központi szerepet játszanak. A *Tavak könyve* (1934) című műve az író korai alkotói korszakának egyik kiemelkedő darabja, amelyben a természet lírai szépsége, filozófiai mélysége és erkölcsi tanítása összefonódik. A mű egyfajta természetkönyv, amely túlmutat a pusztai tájleírásokon: allegorikus jelentéstartalmával az ember és természet közötti mély kapcsolatot vizsgálja, miközben a természet elemeit az emberi élet állomásaival párhuzamba állítja.

A *Tavak könyve* az 1930-as években született, amikor Erdély már a trianoni békediktátum következtében Románia része volt. Wass Albert családja földbirtokos arisztokrata nemesi háttérrel rendelkezett, amely jelentős kulturális és szellemi örökséget hagyott rá. Az erdélyi táj, különösen a természet harmóniája és az emberi lélek kapcsolata, meghatározó élményt jelentett számára. Wass Albert fiatal felnőttként, a mezőségi táj ölelésében nőtt fel, ahol a természet életének organikus része volt. Az író tehát, nemcsak megfigyelője, hanem részese volt annak a világnak, amelyről a *Tavak könyve* beszél.

III.2. A mű műfaji és szerkezeti sajátosságai

A *Tavak könyve* műfaji szempontból nehezen kategorizálható. Egyszerre tekinthető esszének, lírai prózának és filozófiai elmélkedésnek. A mű nem követ hagyományos cselekményszálát, hanem különálló, mégis szorosan összefüggő gondolati egységekből épül fel, amelyek a tó világának különböző aspektusait tárják fel. A tó Wass Albert művében nem csupán fizikai valóság, hanem allegorikus jelentéssel is bír. A tó az élet, a lélek, az idő és a múlandóság szimbóluma. Az író a tavak változásán keresztül beszél az emberi életciklusokról, az elmúlásról, az újjászületésről és a létezés örök kérdéseiről. Wass Albert művében a természet nem statikus háttér, hanem aktív szereplő. A tavak, a partok, a nádasok, a szél mind önálló személyiséggel rendelkeznek, érzéseik, gondolataik vannak. Az antropomorfizáció² eszközével az író mélyebb kapcsolatot teremt az ember és a természet között.

III.3. A természet és ember kapcsolata

A *Tavak könyve* egyik központi témája az ember és a természet közötti kapcsolat. Wass Albert számára a természet nemcsak környezet, hanem az élet legmélyebb igazságainak hordozója. A tavak világán keresztül az író filozófiai kérdéseket feszeget: mi az ember helye a világban? Hogyan viszonyulunk a múlandóhoz és az öröklét kérdéséhez? A tó felszíne alatt örök változás zajlik: a víz mozgása, a nád suhogása, a halak körforgása mind az idő könnyörtelen múlását jelképezik. Wass Albert a tó képein keresztül mutatja be az időhöz való emberi viszonyulást, a fiatalság elmúlását, az öregedést, majd az elmúlás elfogadását. A tó tükörként

² Az **antropomorfizmus**: élő vagy élettelen dolgok, jelenségek vagy elvont fogalmak emberi (vagy kizárólagosan emberinek hitt) tulajdonságaira utal. Szinte minden kultúra rendelkezik olyan mondákkal, történetekkel, ahol antropomorf állatok és egyéb szereplők emberként viselkednek.

is funkcionál a műben: visszatükrözi nemcsak az eget és a tájat, hanem az emberi lelket is. A tó felszínének fodrozódása vagy nyugalma szimbolikusan kapcsolódik az emberi lélek állapothoz. A tavak világa az ember belső világának metaforája.

III.4. Lírai próza

A *Tavak könyvében* Wass Albert nyelvezetét rendkívüli lírai hangvétel jellemzi. A tájleírások költőisége, a finoman kidolgozott metaforák és a természet aprólékos részletezése egyfajta lírai prózát eredményeznek.

III.5. Jelképek

A mű szimbolikája: a tó a lélek, a nád az élet törékenysége, a szél az idő múlása. Wass Albert szimbólumai egyetemes érvényű igazságokat hordoznak, ugyanakkor mélyen egyéni értelmezéseket is lehetővé tesznek. A szereplők szimbolikus jelentést hordoznak. Az író plasztikus megfogalmazásban jeleníti meg a mozgást: a tó vize fodrozódik, a nád hajlik, a halak cikáznak – minden sorban ott lüktet az élet. A dialógusok a történet folyását segítik. Erkölcsi tanításokat közvetítenek a természet szereplői és Szille között. A *Tavak könyve* mély filozófiai tartalommal rendelkezik. A tó allegorikus képe az élet körforgását és az elmúlás elkerülhetetlenségét fejezi ki. Nyelvezetének líraisága, szimbolikus gazdagsága és filozófiai mélysége teszi a művet időtállóvá.

IV. Wass Albert *Tavak könyve* – allegorikus természetmese

IV.1. Az első mese elemzése, a szereplők szemszögéből

A *Tavak könyve* a teremtés történetén keresztül mutatja be az ember, a természet és az isteni rend közötti harmóniát. Az első mese különleges jelentőségű, bevezetést ad a könyv világába, erkölcsi és filozófiai üzenetekkel is gazdagítja az olvasót. A tó és lakói az emberi élet és erkölcs univerzális kérdéseit testesítik meg. Az első mese alapvetően teremtésmítoszként értelmezhető, amelyben az allegorikus szimbólumok és metaforák gazdag szövetet alkotnak. A Jóisten létrehozta a tavakat, aztán azok növény- és állatvilágát, valamint a tó népeit. Mindezekhez kapcsolódik az ártatlan gyermeki személy: Szille.

IV.2. Szerkezeti felépítés:

- **Bevezetés:** A Jóisten megteremti a tavakat és azok lakóit, bemutatva a természet harmóniáját.
- **Konfliktus:** Szille, a Tókirály lánya, tiltás ellenére a felszíni tavakhoz kíváncsi, ezzel felborítva a rendet.
- **Kibontakozás:** Szille kalandja a tavak világában, találkozása különféle szereplőkkel.
- **Megoldás:** Szille otthonra talál a tavirózsa virágában, de a visszatérés lehetetlenné válik.

IV.3. Szereplők és szerepük a történetben

A Jóisten – A Teremtő

A Jóisten az első mese kiindulópontja, a teremtés végrehajtója. Szerepe metafizikai dimenziót ad a történetnek, és a természet rendjének és harmóniájának őreként jelenik meg.

Szimbolikus jelentés:

A Jóisten az igazság és az örök rend megtestesítője.
Szomorúsága az emberi természet romlottságára utal.

A Tókirály – A bölcs, de tragikus atya

A Tókirály a föld alatti tó uralkodója, hosszú hínárszakállú, bölcs és időtlen figura. Ő képviseli az atyai gondoskodást, de egyúttal a hatalom korlátait is. Bár megtiltja Szillének, hogy a felszíni tavakra menjen, hatalma nem terjed ki lánya vágyainak megfékezésére.

Szimbolikus jelentés:

A Tókirály az idő és a bölcsesség szimbóluma.
Haragja az igazságosság, de egyben az elveszettség szimbóluma is, amely végül a halak némaságában nyilvánul meg.

Szille – Az ártatlanság és kíváncsiság megtestesítője

Szille, a Tókirály leánya, tündérként jelenik meg a történetben. Kíváncsisága, kalandvágya és az új világ iránti vonzódása hajtja őt, hogy megszegje apja parancsát. Az ő karaktere az emberi természet kíváncsiságát, a tiltott tudás iránti vágyat szimbolizálja.

Szimbolikus jelentés:

Szille az ártatlanság és a felfedezés szimbóluma.
Sorsa azt tanítja, hogy minden tettnek következménye van, és a tiltások áthágása gyakran visszafordíthatatlan következményekkel jár.

Kosztrus – A segítő figura

Kosztrus, a kis zöld hal, az egyetlen, aki megszegi a Tókirály parancsát, és segít Szillének kijutni a felszíni tóhoz. Ő képviseli a szolidaritást és az együttérzést, még akkor is, ha tette büntetést von maga után.

Szimbolikus jelentés:

Kosztrus a bátorság és a segítőkészség szimbóluma.
Karaktere rámutat arra, hogy az erkölcsi döntések gyakran áldozatokat követelnek.

A Tavirózsa – A bölcs tanító

A Tavirózsa, aki otthont ad Szillének, az anyai gondoskodást és a természet oltalmazó szerepét jelképezi. Feltételeket szab, amelyek Szille további életét erkölcsi keretek közé helyezik.

Szimbolikus jelentés:

A Tavirózsa a természet bölcsességének és feltétel nélküli gondoskodásának szimbóluma.
Példája azt mutatja, hogy a természet képes befogadni, de csak akkor, ha az ember tiszteletben tartja a rendjét.

Mellékszereplők

Nádi manók, Szúnyog, Halak, Békák, Pillangó, Kígyó, Hold.

Ezek a karakterek különféle emberi tulajdonságokat és erkölcsi viszonyulásokat szimbolizálnak: a szúnyogok a szolgálatkészséget és az apró örömöket, a kígyók a ravaszságot és a veszélyt, a Hold a segítő, a halak pedig a közösségi összetartozást és az engedelmisséget.

IV.4. Erkölcsi és filozófiai üzenet

Az első mese alapvető erkölcsi tanítása az, hogy minden tettünknek következménye van. A tiltott vágyak követése gyakran visszafordíthatatlan helyzeteket idéz elő. A természet képes befogadni, gyógyítani, és lehetőséget adni a továbblépésre, ha tiszteletben tartjuk törvényeit. Wass Albert *Tavak könyve* első meséje erkölcsi parabola, amely az emberi kíváncsiság és a természet rendje közötti ellentétet tárja fel. A történet szereplői – Jóisten, Tókirály, Szille, Kosztrus és a természet figurái – mind egyetemes erkölcsi igazságokat hordoznak. A zenei megfogalmazás is ezekre épít és fordítja le azt a saját nyelvére.

V. Zenei elemzés

V.1. Zenei stílus és hangulatvilág

A mű zenei dramaturgiája egy ívet rajzol fel, amely a természet nyugalmból indul, konfliktuson és gyáson keresztül végül a békéhez és harmóniához vezet vissza. A mű romantikus és impresszionista elemeket vegyít, harmóniai, dinamikai játékaival, valamint finom textúráival a hangulati, érzelmi benyomásokat és a természeti táj „hangfestését” hivatottak szolgálni. A zenében funkciós összefüggések nincsenek, minden harmónia önállóvá válik, olykor felhívja magára a figyelmet, olykor egyszerűen és tisztán simul bele a zenei anyagba. Cél, hogy elsősorban a szín hasson a hallgatóságra.

V.2. Hangszerelés

A hangszerelés: zongora, gordonka, csemláló, fuvola, hegedű, fagott, énekhang és gyermekkorus, melyek szintén a különböző karaktereket és érzelmeket jelenítik meg. A tételekben felfedezhető a *parlando-rubato* előadásmód. A zenei ív és dramaturgia követi a cselekményt. A *nyitány* és *nyitó dal* bevezetnek a tó világába, a természet varázsát mutatják be. A *Jóisten szomorú* és *Szille sír – fátyoltánc*, a történet drámai csúcspontjai. A természet rendje megbomlik, konfliktus alakul ki. *Altató* és *Záró dal*, a mű lezárása. A harmónia és béke Szille álomba merülésével valósul, a természet újjászületik.

V.3. A tételek zenei jellemzői

- *Formai jellemzők*: megtalálható közöttük a dalforma (*Szille dala*), rondó (*Nádi manók tánca*) és a szabad, zsoltár recitativo³ is. Hangnemei dúr és moll jellemzőket viselnek.

- *Hangnemi jellemzők*: A dúr hangnemek a természet harmóniáját és békéjét képviselik, míg a moll hangnemek a bánat, gyász és feszültség szimbólumai. A dallamvezetés lírai, íves dallamok, amelyek jól énekelhetők és kifejezőek.

- *A tételek ritmusa* gyakran szabad (*rubato*) vagy beszédszerű (*parlando*), más esetben kötött tempójú. Szívesen használ páros és páratlan lüktetést 6/8, 3/4, 4/4. De megtalálható a kötetlen részekben a 7/4-es lüktetés is.

³**zsoltár recitativo** (latinul: *psalmus recitativus*) egy zenei kifejezés, amely a zsoltárok éneklésének vagy szavalásának egy sajátos formájára utal, főként egyházi zenében használatos.

VI. A bemutatásra kerülő tételek elemzése

VI.1. Nyitány

A tétel egy lassú szabad bevezetővel indul, majd nagyívű páros (4/4) löktetésben, triola menetekkel idézi meg a víz hullámozását. A tó tisztaságát, csillogását, a víz hullámozását az akkordfelbontások (arpeggiók) jelenítik meg. Szille, a tavittündér ártatlansága, könnyedsége és játékosága is megjelenik a zenei szövetben.

1. Nyitány

Szille a tavittündér Siposné Varga Edit

$\text{♩} = 100$

Zongora

Gordonka

VI.2. Nyitó dal

Egyszerű forma. C-dúr dominanciája, amely a nyugalmat és természetközelséget sugározza. A tétel karaktere beszédszerű előadást tesz lehetővé. Lírai dallamvonal, amely énekszerű és kifejező, a hegedű jól illeszkedik ehhez. A dallamra terc- és kvintugrások jellemzőek, amely a tó felszínének játékoságát utánozzák. A szóló hegedű a tó varázslatos világának első képkockáját jeleníti meg, az élőlényeknek megmozdulása, a természet ébredése és a tavittündér varázslatos jelenléte.

2. Nyitó dal

Szille a tavittündér Siposné Varga Edit

$\text{♩} = 60$ *Parlando, Rubato*

Hegedű

Zongora

mp

p

Ped. Ped. Ped. Ped.

VI.3. Szille dala

Egyszerű dalforma (A-B-A). Lírikus g-moll alaphangnem. Lágy akkordmenetek, amelyek finom érzelmeket közvetítenek. Szabad, légies ritmika. Jól énekelhető, hajlított dallamvonalak. Finom *piano* és *mezzoforte* váltakozások. A szoprán női hang és a hegedű különlegesen kapcsolódik össze. Ebben a tételben nincs szövege a dallamnak. Szille, a vízi világ szimbóluma. Hangja a természet ősi harmóniájának a jelképe, amely szöveg nélkül fejezi ki magát.

6. Szille dala

Szille a tavitündér Siposné Varga Edit

Largo

Szoprán *mf* *U - ü ü - ü sim.*

Hagedű

Zongora *p*

VI.4. Szille sír – fátyoltánc

Szabad formájú, meditatív jellegű tétel, g-moll hangnemben, amely a szomorúságot és fájdalmat hangsúlyozza. A tétel lassan, akkord menetekkel indul, majd egyre sűrűbb és mozgalmasabb kísérettel építkezik tovább. A dallamvonal ereszkedő mozgású, ismétlődő, a sírás hullámzásait érzékeltető motívumokkal. Hangsúlyos pontokon a dallam szinte „felsóhajt” és a páratlan 3/4-es lüktetés 4/4-re bővül. Az énekhang dominál, így a szólam - a gyermekkórus hangszínnel párosítva - egy egészen éteri magasságba emelkedik. Finoman lebegtetett akkordbontásokkal a közép részben bekúszó ellenszólammal, valamint a *piano*-k és *crescendo*-k váltakozásával a fájdalom hullámzását fejezik ki. A színpadi jelenetben, a zokogó tavitündért, lágy kecses mozdulatokkal táncolják körbe. A fátyoltánc a víz alatti világ lassú, mozgását szimbolizálja.

VI.5. Kosztrus tánc és Recitativo

Két egyedi jellegzetességet hordozó tételről van szó. A *Kosztrus tánc* egy pentaton dallam Fisz-dúrban, amely három rövid egységből áll. A dallam egyszerű és letisztult, élettel teli. Kosztrus és Szille útját kíséri az átjáró felé. A *zsoltár recitativo* a darab egyik legfontosabb részén jelenik meg, amikor Szillének ígéretet tesznek az állatok. A darab ezen pontján, igazán meglepő hatást kelt ez a recitativo. A gregorián zsoltáreklés klasszikus példáját követi. Célja a szöveg érthető és méltóságteljes előadása, zenei eszközökkel kiemelve a szöveg lelkeségét és üzenetét. Beszédszerű, szaggatott dallamvonal, amely a szövegmondásra épít. Néhol hosszú, kitartott hangokat használ, ének-csemláló előadásban. A csemláló történeti *konnotációt*⁴ ad a tételnek, visszaidézve a régi idők történetmesélésének stílusát, az opera *recitativo*-it és az egyházi liturgia zsoltározását. Kiemeli a narráció fontosságát, Szille és a természet közötti párbeszédet. Négy ígértelevő van, a negyedikben változik a zenei anyag, mert alkalmazkodik az irodalmi szöveghez.

9. Recitativo

Szille a tavitündér Vizi rózsza, Nádas, Szűnyog, Hold Siposné Varga Edit

1.
2.
3.

Ének

En ezt te szem ér - ted a ma - i nap - tól kezd - ve,

Csemláló

7. Kosztrus tánc

Szille a tavitündér Siposné Varga Edit

Allegretto

⁴ **konnotáció:** egy szó másodlagos, átvitt értelmű mellékjelentése.

VI.6. Altató

Egyszerű dalforma (A-B-A). G-dúr, amely nyugalmat és meghittséget áraszt. Stabil harmóniak, szekvenciák és egyszerű kadenciák. A dúr akkordok békés hangulatot teremtenek. Lassan ringatózó, ismétlődő ritmus, amely altatódalokra jellemző. A dallam lágy, ereszkedő mozgású, többször visszatér ugyanaz a motívum. A dallamvonal egyszerű, énekelhető, mégis megható. Előadó apparátus: fuvola, hegedű, akusztikus gitár, gordonka és ének. Az akusztikus gitár akkordbontásai kísérik az éneket, míg a fuvola díszíti a dallamot. Halk, pianissimo dinamikák dominálnak, lágy crescendok és diminuendok. Mindezt kiegészíti a gyermekkórus és a szoprán szólista, amely egy éteri magasságba repíti a hallgatóságot. Az álomba merülés pillanata az, amikor Szille békére lel. A tó felszíne kisimul, a természet nyugalma és csendje visszaáll, és a világ lelassul az álom birodalmába vezető úton.

Altató, részlet

VII. Összegzés

Wass Albert *Tavak könyve* és annak zenei feldolgozása, *Szille, a tavitündér* című zenemű, egy irodalmi és zenei alkotás, amely összművészeti értékeket közvetít. Mélyebb társadalmi és pedagógiai jelentőséggel bír. Wass Albert üzenete világos: az ember csak akkor talál békére, ha tiszteli a természetet és annak törvényeit. Az első mese erkölcsi parabola, amely az emberi kíváncsiság és a természet rendje közötti ellentétet tárja fel. A zenemű sikeresen ötvözi az irodalmi, zenei és színpadi elemeket. A kompozíció finoman reflektál a történet dramaturgiájára. Hangulatfestő eszközeivel érzékelteti a természet misztikumát, a szereplők érzelmi világát, valamint a konfliktusok és feloldások ívét. A mű pedagógiai szerepe kiemelkedő: hozzájárul a gyermekek zenei, irodalmi és művészeti érzékenységének fejlesztéséhez. Lehetőséget teremt a közösségi élmény megélésére, a közös előadások révén, ezáltal komplex esztétikai élményt nyújt mind a gyermek -, mind a felnőtt közönség számára.

Irodalomjegyzék:

- Wass Albert: *Tavak és erdők könyve*, 2002., Kráter Irodalmi és Művészeti Műhely
- <https://magyarnemzet.hu/kultura/2024/01/wass-albert-116?utm>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Wass_Albert?utm_m